

دعای عرفه

دعای امام حسین در روز عرفه عنوان دعایی است مفصل و مشتمل بر تمام مطالب دنیا و آخرت که در روز عرفه و در صحرای عرفات (در ۲۰ کیلومتری مکه) توسط وی و همراهانش در بیرون خیمه‌ها خوانده شد. این دعای نسبتاً طولانی از اعمال مهم شیعیان در روز عرفه است که پس از نماز ظهر و عصر تا غروب خوانده می‌شود. این دعا توسط بشر و بشیر فرزندان غالب اسدی نقل شده است.

در ایران دعای عرفه با حضور هزاران نفر در مناطق مختلفی از مساجد، دانشگاه‌ها، امام زادگان و همچنین مناطق عملیاتی جنگ تحمیلی عراق علیه ایران و همچنین سفارت خانه‌های ایران در خارج از کشور برگزار می‌گردد.

کتابشناسی

این دعا یکی از طولانی‌ترین ادعیه شیعیان است و مضامین متعددی در آن بیان شده‌است بدین جهت مقالات و کتب متعددی در طول تاریخ در شرح این دعا به نگارش در آمده است و توسط افراد مختلفی (از جمله محمدتقی جعفری و مهدی الهی قمشه‌ای) ترجمه شده است.

بخشی از دعای عرفه

لَحْمٌ دُلِّلَ لَهُ الْاَذَى لَا يَسْ لِقَضَائِهِ دَافِعٌ وَلَا لِعَطَائِهِ مَانِعٌ وَلَا اصْنَعِ بِهِ

ستایش خاص خدایی است آه نیست برای قضا و حکمش جلوگیری و نه برای عطا و بخششش مانعی و نه مانند

ساخته اش

صُنِعَ صَانِعٌ وَهُوَ الْجَوَادُ الْوَاسِعُ فَطَرَ الْجَنَاسَ الْبَدَائِعَ وَاتَّقَنَ

ساخته هیچ سازنده‌ای و او است بخشنده وسعت ده آه آفرید انواع گوناگون پدیده‌ها را و

بِحِكْمَتِهِ الصَّنَائِعَ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ الطَّلَائِعُ وَلَا تَضِيْعُ عِنْدَهُ الْوَدَائِعُ

به حکمت خویش محکم ساخت مصنوعات را طلایه‌ها (ای عالم وجود) بر او مخفی نیست و امانتها در نزد او ضایع نشود